

som det ærede Medlem stillede til mig, maa jeg sige, at med Hensyn til det første, Forstaelsen af § 6, 1ste Stykke, er jeg ganske enig med den ærede Forespørger. Det er min og Ministeriets Opfattelse, at Loven maa forstaaes saaledes, at det er Vurderingerne til Ejendomsskyld af 1909 og 1916, der skal lægges til Grund for Vurderingen af disse Ejendomme, og deraf følger ogsaa, at naar Loven efter min Opfattelse bestemmer, at samtlige Vurderinger af disse Ejendomme skal foretages snarest, saa faar vedkommende Fæster, naar de er foregaaet, Lov til at overveje, om han ønsker at overtage sin Ejendom nu paa de foreliggende Vilkaar, eller han vil betænke sig. Han faar altsaa Lov til at betænke sig i 5 Aar, og i disse 5 Aar gælder, efter min Opfattelse, lige saa rigtigt og lige saa gyldigt den Vurdering, som er foretaget i Henhold til Ejendomsskyldvurderingerne af 1916 og 1909. Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at det er Kommissionerne, som i første Omgang kommer til at fortolke den paagældende Paragraf, men det forekommer ikke mig og heller ikke Ministeriet, at der er nogen som helst Tvivl om, hvordan denne Paragraf skal opfattes.

Den ærede Ordfører udtalte, at der var lidt Uro og Ængstelse, fordi Godserne havde begyndt at forlange Omvurderinger, og man maaske ikke kunde blive færdig med hele Arbejdet, førend den nye Vurdering til Ejendomsskyld var foretaget i 1920; det kan derfor maaske have sin Berettigelse, at man fører denne Forhandling her, for at Befolkningen kan faa at vide, at Ministeriets Opfattelse er den, at der er ikke Spor af Grund til Uro i saa Henseende.

Endvidere stillede den ærede Ordfører et Spørgsmaal om, hvorvidt Lovens § 3 skulde anvendes paa Tiendegaardene og ligeledes — kunde man gerne sige — paa de udstykkede Parceller, som ikke er Fæstepligt underkastede. I Lovens § 1 er der kun Tale om de Ejendomme, som der paahviler Fæstepligt; naar vi nu sammenholder denne Bestemmelse med Loven af 1872 § 4, hvor der staar, at udstykkede Parceller, forsaaavidt de er under 2 Tdr. Hartkorn, ikke er fæstepligtige, ses det, at disse Parceller, hvis de er under 2 Tdr. Hartkorn, ikke falder ind under Loven. Dette er kun Tilfældet, naar Parcellens Hartkorn er over 2 Tdr., og efter de Oplysninger, jeg har, tror jeg nok, at man de allerfleste Steder har gjort disse Parceller saa smaa, at de ikke overstiger 2 Tdr. Hartkorn. Det er der jo ikke Grund til at forundre sig over. Jeg mener altsaa, at som Loven nu er affattet, kan disse Parceller ikke komme ind under den.

Den ærede Ordfører for Forespørgerne rettede dernæst det Spørgsmaal til mig, om jeg vilde være med til at foreslaa en Ændring til Fæsteloven; det ærede Medlem mente, at disse Parceller maatte høre ind under 2det Afsnit, hvis de ikke kunde komme ind under 1ste Afsnit, altsaa om Brug af Huse paa Landet. Alt, hvad der er under 1 Td. Hartkorn, bliver i alt Fald af Ministeriet betragtet som Huse. Saa er der altsaa tilbage disse Parceller mellem 1 og 2 Tdr. Hartkorn, med Hensyn til hvilke Loven ingen Bestemmelse har. Der var vel ikke noget i Vejen for, at man kunde fremsætte et saadant Lovforslag, som det ærede Medlem ønsker. Men jeg siger dog: Skal vi ikke først se, hvor mange Ejendomme det her drejer sig om? Naar det ærede Medlem i samme Forbindelse spurgte, om jeg kunde tænke mig at fremsætte et Lovforslag, hvorefter disse Parceller kom ind under Lovens Bestemmelse om Tvangssalg, vil jeg dertil svare, at jeg i alt Fald ikke kan give noget Løfte i den Retning. Jeg maa først se, hvor mange saadanne Ejendomme der er; saa vil jeg overveje, om man i det hele taget kan gaa ind paa den Tankegang. Efter Loven af 1872 er Fæstepligten i Virkeligheden borttaget fra disse Parceller. Om det er rigtigt eller ikke, er noget andet; jeg synes, det er urigtigt. Om man saa skal fremsætte et Lovforslag, hvorefter man igen paalægger Fæstepligt, med andre Ord bestemmer, at disse Parceller skal sælges ved Tvang efter Fæstelovens Regler, maa nærmere overvejes. Derimod er der ikke det mindste i Vejen for, at man kan fremsætte et Lovforslag om Ændring i den bestaaende Lov, gaaende ud paa, at man sikrer en vis Ordning i Brugsforhold; og man vil meget godt kunne stille Ændringsforslag om, at disse Brug gaar ind under 2det Afsnit.

Jeg tror, jeg nu i alt væsentligt har svaret paa de Spørgsmaal, den ærede Ordfører for Forespørgerne rettede til mig. Jeg har det Indtryk, at der ikke er megen Meningsforskel mellem os (*Ordføreren for Forespørgerne* [Martin Hansen] Tiendegaardene?). De kommer ind under de samme Regler som disse Parceller paa mellem 1 og 2 Tdr. Hartkorn, som er udstykkede fra Fæstegaardene.

Ordføreren for Forespørgerne (*Martin Hansen*): Jeg vil bringe den højtærede Minister min Tak for hans Bekræftelse af min Opfattelse, at det var Ejendomsskylden af 1916 og 1909, der opereres med, men jeg beklager Ministerens Udtalelse, at det maatte blive Kommissionernes Sag at fortolke Bestemmelserne. Det synes mig at